

Рання зрілість (Е. Еріксон)

20 – 25 років – конфлікт між близькістю і самотністю

Рання зрілість пов'язана з виникненням проблеми близькості (інтимності). В цей період виявляється істинна сексуальність.

Близькі стосунки з друзями чи коханими вимагають вірності, самопожертви і моральної сили. Прагнення близьких стосунків не повинне заглушуватися страхом втратити своє "Я".

Також важливим кроком у цей період для молодих людей є створення сім'ї. Любов починає виявлятися в турботі, повазі і відповідальності за супутника життя.

З'являються нові ролі чоловіка і дружини, іншого значення набувають обов'язки, спілкування.

Молоде подружжя повинно пристосовуватися до потреб один одного, розумно розподілити між собою обов'язки, навчитися поважати індивідуальність кожного, знаходити вихід із конфліктних ситуацій.

Нового соціального статусу набувають чоловік і жінка, коли у них народжується дитина. Поява третього члена сім'ї вимагає з боку матері і батька нових ролей і обов'язків, підвищує їх відповідальність, змінює їх поведінку, дисциплінує їх.

Збільшується фізичне і емоційне навантаження подружжя. Поява дитини змінює спілкування і зв'язок між чоловіком і жінкою, дитина стає центром уваги батьків.

Нездатність любити, встановлювати близькі довірливі стосунки з іншими людьми, переважання поверхневих контактів призводить до ізоляції, почуття самотності

Провідною діяльністю періоду ранньої дорослості є професійне навчання, або ж трудова діяльність. Деякі молоді люди поєднують навчання та працю. Рання дорослість є сприятливим періодом для засвоєння ділових норм і стосунків між людьми, оволодіння професійно-трудовими навичками.

Засвоєні в цей період знання, вміння, навички надалі розвиваються і удосконалюються в професійній діяльності.

Молода людина прагне (шляхом проб і помилок) знайти своє місце в суспільстві.

Е. Еріксон назвав це «психічним мораторієм».

Гострота цієї кризи залежить як від ступеня дозволеності більш ранніх криз (довіри, незалежності, активності тощо), так і від всієї духовної атмосфери суспільства.

Непереборена криза веде до стану гострої дифузії ідентичності, складає основу патології юнацького віку. Синдром патології ідентичності, за Е. Еріксоном: регресія до інфантильного рівня і бажання якомога довше відстрочити набуття дорослого статусу; неясний, але стійкий стан тривоги, відчуття ізоляції і спустошеності; постійне перебування в стані чогось такого, що зможе змінити життя; страх перед особистим спілкуванням і нездатність емоційно впливати на осіб іншої статі; ворожість і презирство до всіх визнаних громадських ролей.

**Отже, в період ранньої
дорослості молоді люди
(за умови успішно
пройдених криз ранніх
періодів розвитку)
психологічно досягають:**

**або справжньої близькості,
порозуміння і душевної
теплоти**

**або самотності та
ізолюваності.**

Дякую за увагу!

Виконала Дерябіна А.С.